

Ἐξ ἔκτενοῦς βιβλιογραφίας ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς, γραφέντα διὰ τὸ διήγημα ἐν τῷ «Θάραψ».

...«Καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ γλαφυρὰ τοῦ συγγραφέως γραφὴς περιγράφουσα τὰς ποικίλας ἐκφράσεις τῶν ματιῶν τῆς ἀγνῆς, παρθένου, καὶ τοιαύτη εἶνε ἡ περιπάθεια τῆς ἀπεικονίσεως ὡστε ἡ γραφὴ ὑγράνθη ἐκ τῶν σταγόνων τῶν δακρῶν τῶν ματιῶν, καὶ τὰ ἴδια δάκρυα τῆς κόρης ἐξαικονίζουσι τὰς παθήσεις τῆς ψυχῆς τῆς. Καὶ ἐν τῇ περιπαθεῖ ἀπεικονίσει καὶ ἐξεδανικεύσει τῆς κόρης καὶ τῶν ματιῶν τῆς ἐξυμνεῖ τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς τῆς καὶ μετὰ πολλὴν δύναμιν ἐξαιρεῖ τὰς γυναικείας χάριτας, ἄλλοτε ὅμως ἐντέίνει τὰ εἰρωνικά βέλη μετὰ πολλὴν γοργότητα καὶ εὐστροφίαν κατὰ τῆς γυναικὸς ἢ μᾶλλον κατὰ τῆς γυναικείας φιλαυτίας, ἐγωϊστικῆς ἀγάπης, ἀσταθείας καὶ φιλαρεσκείας. Ὡ! τότε εἶνε δριμυτικὸς καὶ φιλοσκώμων.

Ἡ λεπτότης, ἀδρὰ καὶ ἀναλυτικὴ, ἰδιάζων τύπος περὶ τὴν περιγραφὴν καὶ τὴν σύνθεσιν, δι- κρίνουσι τὰς «Ἐντυπώσεις τῆς ζωῆς», καὶ ἐνῶ ὁ ἀναγινώσκων προσδοκᾷ ἄλλοιαν τιὰ λύσιν, αἴφνης τὸ διήγημα καταλήγει εἰς ὄλως ἀπροσδόκητον τέλος· ἢ συμπεράσμα, ἀπεικονίζον ζωηρῶς ἐν συναίσθημα, μίαν ἐκδήλωσιν πάθους ἢ ἐντύπωσιν τῆς ζωῆς.

Ὁ συγγραφεὺς δὲν ἀγαπᾷ τὸ πενήθρον ἔνδυμα τῆς γλώσσης εἰς τὰ Διηγήματά του, καὶ ἂν αὐτὸ φέρῃ— ὡς ἄλλοι λέγουσι — τὰ ζωηρὰ χρώματα, καὶ παριστάνῃ, κατὰ τὴν φῶσιν των, σπαρταριστὰς εἰκόνας! Τῷ ἀρέσκει ὁ μαγαλοπερηπὴς καὶ πλούσιος ἱματισμὸς μετὰ τὴν χάριν τὴν ὅποιαν γνωρίζει νὰ διδῇ εἰς τὴν γλώσσαν ἢν μεταχειρίζεται, βέουσαν καὶ ἀρμονικὴν, ἀνευ τορνευμάτου καὶ σχολαστικοῦ ὕφους. Ὑπεραμυνόμενος τῆς καθαρουσύσης διὰ τῶν συγγραφικῶν του ἔργων, καὶ πολλὰκις ἐνέτεινε σαρκαστικά βέλη κατὰ τῶν μαλλιαρῶν, οἵτινες δὲν ἔμειναν ἄτρωτοι καὶ ἀπτόητοι καὶ δὲν ἐχολώθησαν ὀλίγον ἐναντίον αὐτοῦ· ἀλλ' ἀντεπεξῆλθεν ἐρωμένως σατυρίζων καὶ κρίνων μετὰ χιοῦμορ πολὺ. Ἐχεῖ ἐν πολλοῖς τὴν Ροιδεῖον εἰρωνείαν.

Ὁ συγγραφεὺς τῶν «Ἐντυπώσεων τῆς ζωῆς» κ. Δ. Ι. Καλογερόπουλος εἶναι γνωστὸς καὶ εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Πλειάδος» ὡς συνεργάτης αὐτῆς, ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα Δικ καὶ Δάφνις ποῖλὰ τὰ τερπνὰ καὶ ὠφέλιμα γράψας. Διὰ τοῦ ὠραίου περιοδικοῦ τοῦ «Πινακοθήκη» νέαν ἔταμεν ὁδόν, καὶ εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις δι' αὐτῆς γνωρίζει εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν τὴν καθόλου κίνησιν καὶ ἐξέλιξιν τῆς Τέχνης. Ἐραστής τοῦ Καλοῦ, διαπνέεται ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ καὶ εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς ἰδέας καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀναβιώσεως καὶ παρ' ἡμῖν τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθηματος, συντελέσας τὰ μᾶλα ὑπὲρ τῆς ἐδραιώσεως τῆς «Ἐταιρείας τῶν Φιλοτέχνων» καὶ εἰς τὴν διοργάνωσιν δύο ἢ τριῶν Καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων, προσέτι δὲ εἰς τὴν σύστασιν Καλλιτεχνικῆς Σχολῆς τῶν Κυριῶν, ἧτις πολλὰς μᾶς ἐπεφύλαττεν ἐκπλήξεις τοῦ καλλιτεχνικοῦ γυναικείου ταλάντου καὶ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἑλληνίδος εἰς τὴν γλυπτικὴν καὶ πρὸ πάντων εἰς ὄλους τοὺς κλάδους τῆς ζωγραφικῆς Τέχνης.

«Πλειάδα» Σωτηρία Ἀλιμπέρτη

Μία τῶν ἐλλείψεων ἐν τῷ πνευματικῷ βίῳ τοῦ Ἑθνους μας καὶ δὴ πολλὰκις αἰσθητὴ ἦτο μέχρις ἐσχάτων ἡ ἑλλειψὶς καλῶν ἀναγνωσμάτων. Ἐπειδὴ ἡ μεταφρασις ἑλαφρῶς κρινομένη θεωρεῖται περιφρονητέα, οἱ παραγωγικοὶ κάλαμοι προϋτίμων τῆν λογοκλοπιᾶν, δηλαδὴ ἀτελεῖ συμπελημάτα, δικαιολογοῦντα τὴν ἀναγραφὴν μόνον τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως Αἰ κακοῦ ἦθους μεταφράσεις μυθιστορημάτων κατεπλημμύρησαν τὰς ἑλληνικάς οἰκογενείας. Ποῖα καταχρήσεις καὶ μιμηταὶς ἀτυχεῖς ἀπέτελεσαν τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἀναγενναμένης, ἑλληνικῆς φιλολογικῆς μυριάκις

πάντες, παροστήσαμεν. Ἀπὸ τίνος ὅμως πρέπει μετὰ χαρᾶς νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ἐν Ἑλλάδι καὶ δὴ ἐν Ἀθῆναις, ἤρχισαν προαχόμενα εἰς φῶς δοκίμια οὐχὶ ἐλπιδὰς ἐμπνέοντα, ἀλλὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν τὴν εὐτυχῆ ἀγγέλλοντα πραγμάτωσιν. Ἄλλοτε ἔγραψα περὶ τοῦ κ. Δροσίνῃ ἀντλοῦντος τὰ θέματά του ἐκ τοῦ ἀμιγροῦς ἑλληνικοῦ βίου. Σήμερον ἔχω ἐνώπιόν μου πληθὺν διηγημάτων πρωτοτύπων ἐκ τοῦ συγχρόνου κοινωνικοῦ βίου εἰλημένων καὶ δὴ τῆς αἰσθηματικῆς σχολῆς. Εἶνε δὲ «Διηγήματα» 22 ὠραιότατα, «Ἐντυπώσεις τῆς ζωῆς» 8 χριέττατα διηγήματα—καὶ «Χουτάνθημα», ποιήσεις εἰς πεδὸν λόγον καὶ οὐχὶ πεζὰ, ὡς συνήθως, εἰς λόγον ποιητικόν. Ἡ πλοῦσις αὐτῆ παραγωγῆς ὀφείλεται εἰς τὸν κάλαμον τοῦ κ. Δ. Καλογερόπουλου τοῦ ἐκδίδοντος καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν «Πινακοθήκη». Παραλείπω τὴν κομψοτάτην τύπωσιν τῶν «Ἐντυπώσεων τῆς ζωῆς», τὰς ἐπιτυχεῖς εἰκόνας, ἔργα πάσας ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἐμπνευσθέντων ἀπὸ τῶν διηγημάτων τούτων καὶ ἐξετάζω τὴν ὕλην. Ἀναγινώσκων τις ἐπιμελέστατα ταῦτα οὐδαμῶς διαβλέπει μίμησιν ἢ παράφρασιν. Διαλαμβάνει ἡ γνησιότης τῆς ἰδέας, ἰδέας ἑλληνικῆς, ἀπερίττου, ἠθικῆς, ἐχούσης ὄλον τὸ ἄρωμα τοῦ Ἀθηναίου βίου. Γλῶσσα βέουσα, οὔτε χυδαία, οὔτε σχολαστικὴ, ἀλλὰ φυσικὴ καὶ οὐδαμῶς ἀνακίπτουσα τὸν ἀναγνώστην. Ἄλλ' ὅ,τι κυρίως καθ' ἡμᾶς ἀναδεικνύει τὸν κ. Καλογερόπουλον διηγηματογράφον κράτιστον εἶνε ἡ ἐπιτυχὴς ψυχολογία ἐν τοῖς ἔργοις του. Πάντα πᾶλλα δύναται ἡ μόρφωσις, ἡ μελέτη, ἡ ἐπιστήμη, ἡ μίμησις νὰ παράσχωσι, τὴν ἀβίαστον ὅμως παρατηρητικότητα, τὴν γνησιότητα τῶν αἰσθημάτων, τὴν ἀλήθειαν τῶν περιπετειῶν τῆς ψυχῆς δὲν ἀποκτᾷ τις, ἀλλ' ἔχει ἔμφυτον. Τοῦτο χαρακτηρίζει ἕνα καλλιτεχνὴν τοῦ λόγου καὶ οὐχὶ λέξει: ὠραῖα χωρὶς ἐπικαιρότητα, χωρὶς ἀρμονίαν νοῦ καὶ χωρὶς δικαιολογίαν. Ἄν ἡ φωνὴ ἡμῶν ἤκουετο μέχρις Ἀθηνῶν, θὰ συνιστῶμεν τῷ κ. Δ. Καλογερόπουλῳ νὰ μὴ καταλείπη τὸ στάδιον τοῦτο τὸ ἀνατρέφον γενεάς, ὅχι διὰ νὰ γράψῃ καλλίτερα, ἀλλὰ διὰ νὰ μᾶς χαρίξῃ περισσότερα.

«Ὁμόνοια» Ἀλεξάνδρου.

Γ. Ἀρδανιτάκης, καθηγητῆς

ΜΕΓΑ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ
ΚΟΥΡΜΑΛΙΔΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ἀρ. 26

Σοκολάτα ὑγείας ἢ ὀκὰ δρ.	4,50
» βανίλιας » »	5,50
Κακίου » »	6,50
Κουβερούρα » »	6,50
Σοκολάτα ὑγείας ἢ πλάξ λεπ.	90
» » » μικρὰ »	50

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν ἐκ τῆς μεγάλης καταναλώσεως τὸ κέρδος, ὑπετιμύσαμεν ὅλα τὰ εἶδη μας.

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1902

Φιλολογικόν, χρονογραφικόν, γελοιογραφικόν
ΕΤΟΣ 1709

Κομψόν, πλούσιον, καλλιτεχνικώτατον, λάμπον
ἀπὸ χάριν, ἀπὸ εὐφύιαν, ἀπὸ αἰσθημα.

Περιέχει 130 ἐν ὄλω ἄρθρα. Εἰκόνας 80.

Συνεργάται οἱ κράτιστοι τῶν ποιητῶν καὶ πεζογράφων.

ΚΑΒΡΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ

— Όδος Σταδίου 56. —

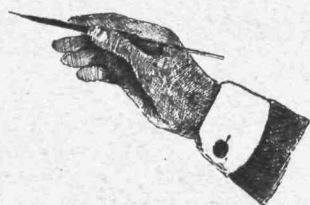

Όλα τὰ ἀνδρικὰ εἶδη.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

Δ. Ι. ΚΑΛΟ
ΓΕΡΟ
ΠΟΥΛΟΥ

“ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ,”

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΑΝΤΙ ΔΡ. 3

ΧΡΥΣΟΔΕΤΑ ΔΡ. 5

ΤΟ ΠΟΙΗΤΙΚΩΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Μ. ΒΕΡΘΕΛΩ. — Τὴν 24 Νοεμβρίου ἐώρτασε τὴν 70 ἐπέτειον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πρώτου ἔργου του ὁ διάσημος καθηγητῆς τῆς Χημείας τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν Μάρκελλος Βερθελῶ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπιτροπῇ ἐκ τῶν διασημοτέρων Χημικῶν τοῦ κόσμου τῷ προσέφερε εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σο. βόννης βραβύτιμον χρυσοῦν μετάλλιον, οὗτινος ἀντίτυπον δημοσιεύομεν. Ὁ Βερθελῶ εἶναι ἑλληνομαθέςτατος, καταγίνας εἰς τὴν μελέτην ὄλων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, ἐξ ὧν ἤρθετο εἰδήσεις περὶ τῶν χημικῶν γνώσεων τῆς ἀρχαιότητος. Ἐκ τῶν μελετῶν τοῦ Βερθελῶ σπουδαιότατη εἶνε ἡ περὶ τοῦ ὕγρου ἑλληνικοῦ πυρός. Παρ' ἡμῖν ὁ κ. Χρηστομάνος δι' ἐκκλήσεώς του ἐκάλεσε τοὺς ἐπιστήμονας νὰ συμμετάσχωσι τοῦ πνηγυρισμοῦ, εἰσφέροντες ἐράνους ἵνα κατασκευασθῇ μετάλλιον.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ:

Βαϊδεκερ τῆς Ἑλλάδος. — Αἰσθητὴν ἔλλειψιν ἀνεπλήρωσαν οἱ κ. κ. Γ. Μαυρογένης καὶ Τρ. Βυαγγελίδης διὰ τῆς ἐκδόσεως τελειοτάτου ἀληθῶς Ὁδηγοῦ τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸ παγκόσμιον σύστημα τοῦ Βαϊδεκερ. Εἶνε βιβλίον χρησιμώτατον. Τιμᾶται 5 δρ.

Ν. Ἀγγελοπούλου. Ἐκλογικὸς κώδιξ. Ἐν Ἀθήναις.

Περὶ τῆς μοναχικῆς ἀκτημοσύνης ὑπὸ Εὐαγγέλου Νικολαΐδου, ὑφηγητοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου. Ἐν Ἀθήναις. Ἔργον προδίδον ἐπιζήλον ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν.

Βασ. Ἡλιοπούλου. Ἰανθοί.

Α. Φουστάνου. Ἡμερολόγιον Σύρου. Μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας συντεταγμένον.

Revue Franco-Roumaine. No 7. Δεβρῖος. La Revue du bien. Δεκέμβριος. Περιέχει ἐκτὸς ἄλλων, τοὺς «τρεῖς βασιλεῖς» Χριστουγενιάτικον διήγημα, μελέτην περὶ τοῦ καλλιτέχνου Max-Noiré κλ.

Ἐν τῇ Revue Universelle (ἀρ. 51) ἐδημοσιεύθη κρίσις περὶ τοῦ ζωγράφου Henry de Groux ὑπὸ H. Castels.

Εἰς τὸ Studio δημοσιεύεται μελέτη περὶ τοῦ Ἀρμενίου χαλκογράφου Edgar Chahine.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ:

Νέα Ζωή. Περιοδικὸν φιλολογικὸν μηνιαῖον. Ἐκδότης Α. Μελαγχρινός. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Συνδρομὴ φρ. χρ. 10 ἐτησίαι.

ΟΙ ΠΑΡ' ἩΜΙΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Μεταξὺ τῶν καλλιτεχνῶν μας δύναται νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ οἱ κ. κ. Ἄδελφοὶ Φραγκίσκου, οἱ διευθυνταὶ τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, Μεγάλῃ οἰκίᾳ Βούρου (ἀριθ. 21Γ), νεοσυστάτου Ζυθοπωλείου, τοῦ ὁποίου ἡ μύραις δὲν βρίσκονται πουθενά, τοῦ ὁποίου οἱ μεζέδες δὲν εἶνε κοινοί, τοῦ ὁποίου τὰ ποτὰ εἶνε ἐκ τῶν καλλιτέρων καὶ τοῦ ὁποίου, ἐπὶ τὸ καλλιτεχνικώτερον, ὁ περίκοσμος εἶνε Παρισινός. Ὑπάρχουν εἰς αὐτὸ καὶ ἰδιαιτέρα οἰκογενειακὰ δωμάτια καὶ κήπος, δίδονται δὲ καὶ γεύματα κατὰ παραγγελίαν. Ἀληθεῖς καλλιτέχναι οἱ Ἄδελφοὶ Φραγκίσκου.